

beføres saa hurtigt, som ønskeligt var, og som man finder, at man har Net til at forlange, at de skulde kunne beføres. Navnlige den af mig nævnte Konkurrence tror jeg ogsaa, at man ikke lægger tilstrækkelig Mærke til. Det er jo klart, at ved saa kombinerede Expeditioner, som der er paa disse Lovkontorer, er det absolut nødvendigt at have Folk, der ere øvede, vante til og kjendte med hele Forretningen, for at den overhovedet kan gaa paa en hurtig og forsvaerlig Maade, og det er ligeledes klart, at det gaar meget ud over Forretningerne, naar Embedsmændene skulle være nødsagede til hvert Dieblit at skifte Folk, fordi de private Handlende, der lønne ganske anderledes, end Lovdøesenets Embedsmænd gjøre, se, at de gennem disse Mænd kunne faae dygtige og rutinerede Fuldmægtige og derfor betale dem meget højere, end Lovdøesenets Embedsmænd kunne. Det er ikke at fortænke disse Lovfuldmægtige og Lovkontorister i, at de søge de bedste Pladser, de kunne faae, al den Stund Udsigterne for Fremtiden ikke ere lovende for dem; thi om end en Entelt kan blive anbragt i Lovassistentklassen, er det dog den mindre Del, for hvem dette lykkes. Man har altsaa ikke den Frihed, som det erede Udvalgs Flertal tror, at man har, nemlig at man kan tage ligesaa mange og ligesaa saa Arbejdere, som man vil. Nei! der høyer et vist bestemt Antal til for at udfylde den Fordring, som Handelsstanden stiller, og efter vor Tid's Forstillinger med Nette stiller, nemlig at blive expederede hurtigt, og der er heller ikke Udgang til at lønne disse Folk, som man vil, fordi man her kæmper med Konkurrencen stærkere end paa noget-somhelst andet Sted i Landet. Jeg vil derfor sætte ganske overordentlig Pris paa, om det erede Flertal maatte finde sig foranlediget til at tage disse Forslag tilbage. Men i ethvert Tilfælde vil jeg anmode det erede Thing om ikke at følge Flertallet i Forslagene under Nr. 1, 2 og 3; thi jeg holder mig overbevist om, at man derved gaar de vedkommende Embedsmænd nærmere, end man bør, og at Sølgerne ville gaa ud over Handelsstanden i Almindelighed, der, som de Herrer vide, allerede for Dieblittet fører temmelig høie Klager over Expeditionen paa Lovbuden. — Om de andre Forslag har jeg tilladt mig at sige, at jeg ikke skal have Noget imod at modtage dem. Jeg kan selvfølgelig ikke benegte Muligheden af, at enkelte Lovdøesenmænd kunne være mere tilbøjelige til at benytte Posten end Andre, derom tør jeg ikke have nogen Mening. Jeg har gjort, hvad der forekom mig nødvendigt og passende;

thi de Herrer maa erindre, at de Summer, som her ere opførte, jo ere opgivne af selve Lovdøesenmændene. Jeg har sagt, at man dog ikke ganske ubetinget kan slutte fra det ene Lovkontors Stilling til det andet; men dermed benegter jeg ikke, at der efter den Anledning, som her er givet, mulig kan indføres større Besparelser i et enkelt Lovkontors Benyttelse af Posten, end for Liden er Tilfældet.

Ordføreren (S. A. Hansen): Efter hvad der er ansøgt med Hensyn til Beløbene for det kjøbenhavnske Lovdøesen, skulde man jo tro, at her var Tale om saa væsentlige Beløb, at Forretningerne paa ingen Maade kunde antages at ville blive forsvaerlig udførte, naar disse Forslag bleve vedtagne. Det er imidlertid en stor Bidsfarelse, dersom erede Medlemmer antage dette. Det ville de se af de Summers Størrelse, hvorom det dreier sig, og af Størrelsen af det Beløb, hvorom der her er Tale. To erede Medlemmer af Mindretallet ligesom den erede Minister have udtalt Betragtninger og Bemærkninger om det kjøbenhavnske Lovdøesens udfrakte Forretninger, som Flertallet kan tiltræde og slet ikke har tænkt paa nogen Maade at ville negte. Derom ere vi jo aldeles enige; men det kan ikke være dette, hvorom det dreier sig her med Hensyn til Beskæftigheden af de Forslag, her ligge for. Det er jo nemlig, naar Forretningerne hidtil ere udførte for de Summer, som de Waagialdene nu have, og de saa faae en Forhøielse af 800, 1,000 1,100 Rd. — og det er ikke Kroner, men Rd. — udover det, de nu have — og det ville de faae, selv om Flertallets Forslag vedtages — mærkværdigt at høre, at man ikke tror, at Forretningerne dermed ville kunne udføres forsvaerligt i Fremtiden. Kunne de nu udføres forsvaerligt for 800, 1,000, 1,100 Rd. mindre end det, der vil blive givet dem ogsaa efter Flertallets Forslag, saa skulde det dog være mærkværdigt, om disse Forretninger da ikke vilde kunne udføres tilbørlig efter en saadan Forhøielse. Jeg tror altsaa, at det maa erkjendes, at nogle af de Betragtninger, der saaledes ere anstillede, slyde langt udover det Maal, de have sigtet til; thi det er meget smaa Ting, her er Tale om overfor de Bemærkninger, som ere fremkomne. Den erede Minister klagede over, at det ikke var lykkes ham at overbevise Flertallet ved den Konference, vi have haft. Jeg veed ikke, om han har lagt Mærke til, at det dog er lykkes ham at faae Flertallet til at nærme sig ham med 600 Kr.; altsaa er det lykkes